

ČETVRTA KORIZMENA NEDJELJA

14. ožujka 2021. godine

U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen.

Pomolimo se.

Milosrdni Bože naš, po svome sinu Isusu Kristu oslobodio si nas grijeha i smrti. Molimo te, pomози nam ispravno razumjeti i prihvaćati tvoju svetu volju; jedni druge ljubiti kao što si ti nas ljubio; s drugima suosjećati i na njihovim licima prepoznavati tvoj lik. Danas te osobito molimo za sve koji trpe, koji su bolesni i nemoćni. Našim rukama i riječima pruži im željenu pomoć i utjehu. Amen.

ČITANJA:

2Ljet 36,14-16.19-23; Ps 137,1-8; Ef 2,4-10; Iv 3,14-21

Obitelj može pročitati sva liturgijska čitanja ili za čitanje odabrati samo pojedina. Uputno je pročitati evanđelje.

Ugodno se smjestimo, umirimo se i raspoložimo svoje srce za susret s Bogom kroz njegovu riječ koju nam danas upućuje. Poslušajmo/pročitajmo riječi Svetoga Pisma.

Čitanje Druge knjige Ljetopisa

U one dane: Svi su svećenički poglavari i narod gomilali nevjeru na nevjeru slijedeći gnusna djela krivobožaćkih naroda, oskvrnjujući dom Gospodnji, posvećen u Jeruzalemu.

Gospodin, Bog njihovih otaca, slao je k njima zarana svoje glasnike, slao ih svejednako, jer mu bijaše žao svojega naroda i svojega prebivališta. Ali su se oni rugali Božjim glasnicima, prezirući njegove riječi i podsmjehujući se njegovim prorocima, dok se nije podigla Gospodnja jarost na njegov narod te više nije bilo lijeka.

Spalili su Božji dom, oborili jeruzalemski zid i sve utvrde njegove vatrom spalili. One što izbje-goše maču odvede Nabukodonozor u Babilon u sužanjstvo. Postali su robovi njemu i njegovim sinovima, dokle nije nastalo perzijsko kraljevstvo. Da bi se ispunila riječ koju Gospodin reče na Jeremijina usta: »Dokle se zemlja ne oduži svojim subotama, počivat će za sve vrijeme u pustoši dok se ne ispuni sedamdeset godina.«

Ali prve godine perzijskoga kralja Kira, da bi se ispunila riječ Gospodinova objavljena na Jeremijina usta, podiže Gospodin duh perzijskoga kralja Kira te on oglasi po svemu svojem kraljevstvu usmeno i pismeno: »Ovako veli perzijski kralj Kir: 'Sva zemaljska kraljevstva dade mi Gospodin, Bog nebeski. On mi naloži da mu sagradim dom u Jeruzalemu, u Judeji. Tko je god među vama od svega njegova naroda, Bog njegov bio s njim, pa neka ide onamo!'«

Riječ Gospodnja.

Psalam 137.

Nek mi se jezik za nepce prilijepi ako spomen tvoj smetnem ja ikada.

Na obali rijeka babilonskih
sjeđasmo i plakasmo
spominjući se Siona;
o vrbe naokolo
harfe svoje bijasmo povješali.

I tada porobljivači naši
zaiskaše od nas da pjevamo,
mučitelji naši – da se veselimo:
»Pjevajte nam pjesmu sionsku!«

Kako da pjesmu Gospodnju pjevamo
u zemlji tuđinskoj!
Nek se osuši desnica moja,
Jeruzaleme, ako tebe zaboravim!

Nek mi se jezik za nepce prilijepi
ako spomen tvoj smetnem ja ikada,
ako ne stavim Jeruzalem
vrh svake radosti svoje!

Čitanje Poslanice svetoga Pavla apostola Efežanima

Braćo: Bog, bogat milosrđem, zbog velike ljubavi kojom nas uzljubi, nas koji bijasmo mrtvi zbog prijestupa, oživi zajedno s Kristom – milošću ste spašeni! – te nas zajedno s njim uskrisi i posadi na nebesima u Kristu Isusu: da u dobrohotnosti prema nama u Kristu Isusu pokaže budućim vjekovima preobilno bogatstvo milosti svoje. Ta milošću ste spašeni po vjeri! I to ne po sebi! Božji je to dar! Ne po djelima, da se ne bi tko hvastao. Njegovo smo djelo, stvoreni u Kristu Isusu za dobra djela, koja Bog unaprijed pripravi da u njima živimo.

Riječ Gospodnja.

Čitanje svetog Evandolja po Ivanu

Čitanje svetog Evandolja po Ivanu

U ono vrijeme: Reče Isus Nikodemu: »Kao što je Mojsije podigao zmiju u pustinji, tako ima biti podignut Sin Čovječji da svaki koji vjeruje u njemu ima život vječni. Uistinu, Bog je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni. Ta Bog nije poslao Sina na svijet da sudi svijetu, nego da se svijet spasi po njemu. Tko vjeruje u njega, ne osuđuje se; a tko ne vjeruje, već je osuđen što nije vjerovao u ime jedinorođenoga Sina Božjega. A ovo je taj sud: Svjetlost je došla na svijet, ali ljudi su više ljubili tamu nego svjetlost jer djela im bijahu zla. Uistinu, tko god čini zlo, mrzi svjetlost i ne dolazi k svjetlosti da se ne razotkriju djela njegova; a tko čini istinu, dolazi k svjetlosti nek bude bjelodano da su djela njegova u Bogu učinjena.«

Riječ Gospodnja.

Riječ Gospodnja.

Razmatranje: Božja kazna?

U kušnjama i teškoćama ljudi nerijetko govore o Božjoj kazni koja ih je, dužne ili nedužne, snašla. Optužujući „višu silu“ za nevolju koja je nastala kao da zatvaraju mogućnost promisliti o njenom dubljem značaju. Iskustvo trpljenja i patnje je nezaobilazno ljudsko iskustvo. I prije nego posegnemo za biblijsko-teološkim obrazloženjima ove stvarnosti možemo i iz našeg obiteljskog iskustva otkriti nešto više o pitanju Božje kazne. Kao vjernici svakodnevno molimo molitvu Oče naš. Možda već prve dvije riječi ove molitve mogu biti dovoljne za pronalaženje odgovora na pitanje: „Kaznjava li Bog čovjeka?“ Molitvu Oče naš naučio nas je sam Isus Krist koji je cijelim životom svjedočio i govorio o Bogu kao milosrdnom, dobrom, blagom ocu koji oprašta, ljubi, suosjeća, brine za svakog čovjeka i za njega daje svog jedinorođenog sina. Možemo se ovdje upitati koji to otac, koji je milosrdan, dobar, blag, koji oprašta, ljubi, suosjeća i brine za svoje dijete, može nemilosrdno kazniti ljubljeno dijete? Na koji će način djetetu pokušati objasniti da nešto za njega nije dobro? Hoće li po svaku cijenu zaštititi dijete od padova i zakinuti ga za iskustvo življenja slobode i odgovornosti? Možemo li dakle govoriti da Bog kaznjava čovjeka ili da čovjek, zbog zla koje čini, snosi posljedice za svoje postupke? Gomilati „nevjeru na nevjeru“, kako svjedoči Knjiga ljetopisa, ne može proći bez posljedica. U iskrenosti prema samima sebi možemo primijetiti da smo pošteđeni mnogih zasluženih kazni za grijeha koji su nam oprošteni. I da se ne bi tko hvastao da je svojim zaslugama stekao spasenje, svi nezasluženo i podjednako od Boga primamo isti dar spasenja, unaprijed pripravljen, neuništiv i potpuno besplatan.

No što je s „kaznama“ koje se događaju nedužnima, s bolestima čiji su uzroci nepoznati, što je s prirodnim katastrofama i nepogodama koje ugrožavaju čovjekov život? Ovdje nam može pomoći druga riječ molitve Oče naš. Mi nismo otoci sami za sebe, mi pripadamo čovječanstvu i svaka kušnja koju prolazi moje dijete, moj brat ili bližnji, ujedno je i moja kušnja. Svaka „kazna“ koju snosi moj susjed, poznanik ili bilo koji čovjek s kojim sam povezan, ujedno je i moja kazna. U trenutku kada postanemo svjesni moći ovoga zajedništva, međusobne solidarnosti, suodgovornosti za drugoga i sveopćeg bratstva, tada se ono što se čini kao kušnja pretvara u novu priliku, a sve ono što se činilo kao kazna postaje novi izazov iz kojega može proizaći mnogo dobra, samo ako ga želimo vidjeti i činiti.

Kao što je Mojsije, u trenutku kada je narod počeo okajavati svoju nevjeru, podigao zmiiju u pustinji da svi koji u nju pogledaju ozdrave, tako je i Isus bio podignut na drvo križa, da svi koji s vjerom u njega pogledaju imaju život vječni. Sakrament bolesničkog pomazanja upravo je ovo Isusovo približavanje svakom patniku, bolesniku, umirućemu, po njegovoj mucij i smrti koju je proživio. Svojim križem on daje novi smisao patnji i bolesti i po njoj jača čovjekovu vjeru i pouzdanje u Boga. Patnik u svojoj boli postaje živo svjedočanstvo Božje prisutnosti i veliki dar onima koji za njega brinu. Vježbajući umiranje suobličuje se Kristu i priprema za život vječni.

ISTRAŽIMO

Milosrdni otac

Pronađimo u dječjoj Bibliji prisposobu o milosrdnom ocu, pročitajmo je s djecom i razgovarajmo o njenu značenju, otkrivajući Boga kao milosrdnog oca (Lk 15, 11-32). Mlađa djeca mogu nacrtati neku od scena iz ove prisposobe, a starija djeca mogu pomoću Internet tražilice prošetati muzejima svijeta u potrazi sa umjetničkim djelima (npr. Rembrandt van Rijin, Bartolomé Esteban Murillo) nadahnutim prisposobom o milosrdnom ocu ili izgubljenom sinu. Otkrijmo koji su detalji zajednički biblijskom tekstu i umjetničkoj slici, a u kojima je došla do izražaja umjetnikova interpretacija Božje riječi

MOLIMO

Kada čovjek sve izgubi zbog toga tuguje i plače, kada je zarobljen, u progonstvu i nemilosti, teško da može pjevati i veseliti se kao što je to činio nekada. Tek tada postaje mnogo svjesniji dobra koje je imao i izgubio, u njemu se javlja nostalgija za prošlim vremenima i želja ponovno zadobiti drugu priliku. Onaj tko ga u tom trenutku potiče da pjeva svoje „stare dobre pjesme“ izričito mu se ruga i zadaje novi udarac na njegovu dovoljno bolnu ranu. O ovom bolnom iskustvu koje je proživio izraelski narod u 6. st. pr. Kr. pjeva današnji Psalam 137. Izrael je bio pokoren, Hram razrušen, a narod odveden u babilonsko ropstvo. U trenutku posvemašnjeg poraza i beznađa čovjek jasnije vidi u čemu je njegova najveća vrijednost i za što mora živjeti. Tada donosi važne životne odluke i želi obnoviti svoju vjernost Bogu koji ga još uvijek drži na životu. Spreman je zakleti se svojim životom, jedinom što mu je ostalo, da održi svoje obećanje: „Nek' se osuši desnica moja, Jeruzaleme, ako tebe zaboravim! Nek mi se jezik za nepce prilijepi ako spomen tvoj smetnem ja ikada“

Živimo li blizu rijeke, jezera, mora, prošećimo obalom ili izađimo u prirodu. „Povješajmo“ na obalna stabla sve naše lažne sigurnosti koje su nas priječile da Bog bude naša jedina sigurnost. Pokušajmo ih poimence nabrojati, a zatim Bogu iznova obećati vjernost uz pomoć Psalma 137. Molimo danas s psalmistom: „Nek' se osuši desnica moja, Bože, ako tebe zaboravim! Nek mi se jezik za nepce prilijepi ako spomen tvoj smetnem ja ikada“.

RAZGOVARAJMO

- Koja je razlika između bolesničkog pomazanja i posljednje pomasti ili popudbine?
- Tko i kada može primiti ovaj sakrament?
- Tko sve može podijeliti bolesničko pomazanje?
- Koji su učinci ovog sakramenta?
- Pomoć i argumente za razgovor pronadimo i prisjetimo se uz Katekizam Katoličke Crkve koji možemo pronaći na https://hbk.hr/wp-content/uploads/2018/11/Katekizam_Katoli%C4%8Dke-Crkve.pdf

od broja 1499 do 1532.

IZRADIMO

Njegovo smo djelo, stvoreni u Kristu Isusu za dobra djela, koja Bog unaprijed pripravi da u njima živimo.“ Ovako nam danas piše sveti Pavao i možemo mu povjerovati. Izradimo plan i organizirajmo posjet osobi koja je bolesna i/ili stara i nemoćna. Pripremimo se za taj susret kao da se pripremamo za susret sa Isusom, bilo uživo ili preko telefona. Nastojmo osobi pristupiti srdačno, bez predrasuda, otvorena srca, sa zanimanjem za njenu situaciju. Strpljivo slušajmo i puni suosjećanja dozvolimo da Bog pomalo liječi ovu osobu našom prisutnošću. Srdačni susreti, podrška i ohrabrenje daju volju za življenjem, povećavaju radost u sadašnjem ali i čežnju za vječnim životom. Možda će mala pomoć ili usluga koju ćemo toj osobi učiniti biti na njenu veliku radost. Potaknimo osobe koje su teško bolesne ili se pripremaju za ozbiljniji liječnički zahvat da prime sakrament bolesničkog pomazanja. Pronađimo načina moliti zajedno s bolesnima, položimo naše ruke na njih i molimo za njih i s njima.

Pomolimo se.

Gospodine, svojim si trpljenjem na križu dao smisao našim trpljenjima i svjetlost našim tamama. Želimo se s nadom i hrabrošću suočavati s životnim teškoćama i tumačiti ih uz pomoć vjere, prihvaćajući tvoju volju . Amen.

Sveti Josipe, koji si s velikom brižnošću čuvao Isusa i Mariju kada su bili najranjiviji, molimo te čuvaj i zagovaraj našu obitelj i sve koje ti danas preporučamo (možemo nabrojati osobe poimence).

Sveti Josipe, moli za nas.